

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Constantin Alerguș,

judcătorii – Tamara Chișca-Doneva, Maria Ghervas, Svetlana Filincova, Dumitru Visternicean,

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Sâli și avocatul Tașco Vasile în numele părților vătămate SRL „Transneogrup”, SRL „IQ Impex”, SRL „Neonilia”, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2017, în cauza penală în privința lui

Iurașco Angela Xxxx,

născută la xxxx, originară și domiciliată în mun. Xxxx, str.Xxxx,

și

Teleche (Iurașco) Tatiana Xxxx,

născută la xxxx, originară și domiciliată în mun. Xxxx, str.Xxxx.

Date referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 03.03.2009 – până la 27.09.2013 (instanța de fond);*
- 2. de la 21.10.2013 – până la 23.05.2014, de la 23.01.2015 – până la 15.12.2015, de la 19.12.2016 – până la 19.06.2017 (instanța de apel);*
- 3. de la 07.08.2014 – până la 09.12.2014, de la 10.02.2016 – până la 01.11. 2016, de la 23.08.2017 – până la 27.02.2018 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹⁾ Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 27 septembrie 2013, procesul penal în privința lui Iurașco Angela în baza art.196 alin.(4) și art.361 alin.(2) lit.d) Cod penal și a lui Teleche (Iurașco) Tatiana în baza art.196 alin.(4) și 361 alin.(2) lit.b), d) Cod penal a fost încetat, în temeiul art.60 alin.(1) lit.b) Cod penal, cu liberarea acestora de la răspundere penală, în legătură cu expirarea termenului de prescripție a tragerii la răspundere penală.

Acțiunea civilă înaintată de reprezentantul Ulanov Denis a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea prejudiciului material în beneficiul

„Transneogrup” SRL, „Neonilia” SRL și „IQ Impex” SRL de la Iurașco Angela suma de xxxx lei și de la Teleche Tatiana suma de xxxx lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că Iurașco Angela, activând în SRL „Neonilia”, SRL „Transneogrup” și IQ „Impex”, în calitate de contabil șef, căruia în baza contractului nr.25 din 02.12.2002, prelungit la 03.01.2003 prin ordinul nr.2 K, cât și în baza ordinului nr.11 K din 02.12.2002, fiindu-i încredințate obligațiile de casier și răspunderea materială asupra bunurilor financiare de casă, contrar atribuțiilor sale contractuale ce presupuneau atârănarea corespunzătoare cu averea întreprinderii și purtarea răspunderii materiale, încredințate pe parcursul perioadei respective, și anume din momentul completării acordurilor indicate mai sus și până la 17.08.2005, a obținut încrederea nelimitată a colaboratorilor întreprinderii, cât și a conducerii agentului economic SRL „Neonilia”, SRL „Transneogrup” și SRL „IQ Impex”, manifestată prin lipsa de verificare și control a activității ultimei.

Iurașco Angela, deținând funcția de contabil șef între perioada 30.06.2004-31.10.2004, folosindu-se de accesul la operațiile financiare și ștampilele întreprinderilor SRL „Neonilia”, SRL „Transneogrup” și SRL „IQ Impex”, încălcând Legea contabilității nr.426-XIII din 04.04.1995 cu modificările ulterioare, pe perioada anului 2004, deținând ștampila facsimile cu modelul semnăturii directorului Gherasim Alexandr, prin înșelăciune și abuz de încredere, fiind responsabilă de combustibilul procurat anterior pentru întreprinderile menționate: euro în cantitate de 2790 litri, benzină Premiu COR A-95 în cantitate de 12596 litri și motorină în cantitate de 5050 litri, întocmind actele de decontare nr: K-00000035 din 30.06.2004 pe suma de 12983,34 lei; K-00000046 din 31.08.2004 pe suma de 39916,671 lei; K-00000047 din 01.09.2004 pe suma de 15569,14 lei; K-00000071 din 31.09.2004 pe suma de 47848,03 lei; K-00000091 din 31.10.2004 pe suma de 52287,54 lei; K-00000070 din 30.09.2004 pe suma de 11015,27 lei; K-00000090 din 31.10.2004 pe suma de 22 900,49 lei; X-00000050 din 31.03.2005 pe suma de 72067,85 lei și actul de decontare nr.K-00000022 din 20.08.2004 pe suma de 28417,29 lei cu produse alimentare în sortiment, băuturi alcoolice și piese de schimb, periodic solicita să-i fie transmise de la depozitul întreprinderii nominalizate bunuri materiale, prin eschivarea de a le prezenta la control și la semnat directorului Gherasim Alexandr, a aplicat ștampila facsimile, în loc de semnătura originală a directorului în rubrica aprobat, a contrafăcut personal și aplicat semnăturile membrilor comisiei, care chipurile au participat la întocmirea actelor de decontare în persoana lui Lungu Oleg, Bejenari Dumitru, Zidu Victor, Colocov Alexandr și Cemisev Andrei, fapt

confirmat prin Raportului de expertiză grafoscopică nr.415/416 din 02.01.2007, prin care s-a constatat că semnăturile eminențelor sânt falsificate prin aplicare cu facsimile, prin imitarea servilă, prin imitație liberă având semnătura în față și prin imitare din fantezie.

În așa mod, Iurașco Angela a lichidat neajunsul de combustibil de la evidența contabilă a firmelor SRL „Neonilia” și SRL „Transneogrup”. Ulterior, deținând tichetele pe combustibil procurate de către SRL „Transneogrup” pentru a le repartiza în continuare personalului întreprinderii în activitatea de serviciu și obținerea produselor alimentare în asortiment, a cauzat o daună materială în sumă totală de xxxx lei.

Astfel, Iurașco Angela prin acțiunile sale a cauzat un prejudiciu material întreprinderilor SRL „Neonilia” și SRL „Transneogrup” în proporții deosebit de mari în sumă totală de xxxx lei.

Potrivit rechizitoriului Iurașco Angela se mai învinuiește pentru faptul că, beneficiind de încrederea obținută aproximativ între 02.12.2002-17.08.2005, profitând de funcția ce o deținea de contabil șef, de accesul la operațiunile financiare și ștampilele întreprinderilor SRL „Neonilia”, SRL „Transneogrup” și SRL „IQ Impex”, încalcând Legea contabilității nr.426-XIII din 04.04.1995 cu modificările ulterioare, pe perioada anilor 2004-2005, deținând ștampila facsimile cu semnătura model a directorului Gherasim Alexandr, urmărind scopul obținerii de profit, prin însușirea bunurilor și mijloacelor bănești, pe parcursul anilor 2004 - 2005, fiind responsabilă de combustibilul procurat anterior pentru întreprinderile SRL „Neonilia”, SRL „Transneogrup” și SRL „IQ Impex”, benzină Euro, benzină Premiu COR A-95 și motorină în sumă totală de 367928.02 lei, a întocmit actele de decontare: K-00000045 din 30.07.2004, K-00000253 din 31.12.2004; K-00000013 din 09.01.2004, K-00000051 din 31.03.2005, K-00000086 din 30.06.2005, K-00000085 din 30.06.2005, eschivându-se de a le prezenta directorului Gherasim Alexandr, a pus în loc de semnătura originală a directorului în rubrica aprobat ștampila facsimile cu modelul semnăturii directorului, a contrafăcut personal semnăturile membrilor comisiei, care chipurile au participat la întocmirea actelor de decontare în persoana lui Lungu Oleg, Bejenari Dumitru, Zidu Victor, Colocov Alexandr și Cemisev Andrei, le-a aplicat în actele de decontare indicate mai sus, în așa mod a lichidat neajunsul de combustibil de la evidența contabilă a firmelor SRL „Neonilia”, SRL „Transneogrup” și SRL „IQ Impex”, bani pe care i-a însușit în scopuri personale, ulterior deținând personal tichetele pe combustibilul întreprinderii în activitatea de serviciu, a însușit tichete prin ce a cauzat persoanei juridice-întreprinderilor

SRL „Neonilia”, SRL „Transneogrup” și SRL „IQ Impex”, un prejudiciu material în mărime de xxxx lei.

Tot ea, în perioada 02 decembrie 2002 – 17 august 2005 beneficiind de încrederea obținută, profitând de funcția ce o deținea de contabil-șef, de accesul la operațiile financiare și ștampilele întreprinderilor SRL „Neonilia”, SRL „Transneogrup”, ștampila facsimile cu semnătura model a directorului Gherasim Alexandr, urmărind scopul însușirii bunurilor materiale sub formă de produse alimentare în asortiment, băuturi alcoolice și piese de schimb, periodic solicita ca să-i transmită de la depozitul întreprinderii nominalizate bunuri materialele, ulterior a întocmit acte de decontare nr.K-00000067 din 20.08.2004, nr.K-00000079 din 03.11.2004, nr.K-00000082 din 01.11.2004, nr.K-00000021 din 20.08.2004, nr.K-00000081 din 04.11.2004, nr.K-00000069 din 29.10.2004, nr.K-00000041 din 31.08.2004, nr.K-00000092 din 03.11.2004 și nr.K-00000067 din 20.08.2004 pe întreprinderile SRL „Neonilia”, SRL „Transneogrup”, a contrafăcut și falsificat semnăturile membrilor comisiei Zidu Victor și Lungu Oleg, aplicând ștampila facsimile cu semnătura model a directorului, fără a avea acest drept, în așa mod a însușit bunuri materiale sub formă de produse alimentare în asortiment, băuturi alcoolice și piese de schimb, în sumă de xxxx lei.

Tot ea, profitând de funcția ce o deținea - contabil șef, de accesul la operațiile financiare și ștampilele întreprinderilor SRL „Neonilia” și SRL „Transneogrup”, ștampila facsimile cu semnătura model a directorului Gherasim Alexandr, știind cu certitudine că întreprinderile nominalizate în perioada anilor 2003-2005 au efectuat operațiuni bănești de la persoane fizice în persoana lui Gherasim Alexandr în sumă de 2.612.817 lei, iar în persoana lui Bejenari Dumitru în sumă de 2.494.105 lei, urmărind scopul de profit, de însușire a mijloacelor bănești, încălcând Hotărârea Guvernului R.Moldova nr.764 din 25.11.1992, privind normele pentru efectuarea operațiunilor de casă în economia Națională a R.Moldova, a îndeplinit cecuri bancare fără permisiunea directorului Gherasim Alexandr, falsificând semnătura ultimului, prin ce a scos de pe conturile bancare mijloace bănești în sumă de 591.500 lei. În continuare, urmărind același scop de însușire a mijloacelor bănești sub pretextul efectuării rambursării împrumuturilor anterioare persoanelor fizice, dându-i indicație ca contabil-șef casierului Iurașco (Teleche) Tatiana să întocmească dispoziții de încasare și de plată, le-a semnat ca contabil-șef, a aplicat semnătura facsimile la rubrica „directorul” Gherasim Alexandr, a contrafăcut semnătura lui Bejenari Dumitru, Zidu Victor și Gherasim Alexandr la rubrica „a primit”, prin ce a decontat mijloace bănești în sumă de 4.831.028,73 lei, pe care i-a însușit în scopuri

personale.

Tot ea, profitând de funcția ce o deținea - contabil șef, de accesul la operațiile financiare și ștampilele întreprinderilor SRL „Neonilia”, SRL „Transneogrup” și SRL „IQ Impex”, profitând de abuzul de încredere a directorului întreprinderii nominalizate, neavând permisiunea lui, contrar atribuțiilor de serviciu și a prevederilor ordinului nr.1 din 05.11.2004, a angajat formal la serviciu în calitate de angajați comerciali, șoferi, constructori, femei de serviciu și hamali pe cet-ii Covalenco Alexandra, Vîrlan Oleg, Iurașco Ilie, Iurașco Vitalie, Lebeda Galina, Nița Alexei, Calmîș Vasile și Iurașco Petru, a întocmit listele de plată în care a inclus persoanele menționate, a falsificat semnăturile acestora la rubrica „a primit”, iar mijloacele bănești în sumă de 42.221,64 le-a însușit în scopuri personale.

Astfel, Iurașco Angela, în perioada de timp din 02 decembrie 2002 - 17 august 2005, prin mai multe acțiuni identice, efectuând o activitate omogenă, urmărind un singur scop, a sustras din avutul întreprinderilor SRL „Neonilia”, SRL „Transneogrup” și SRL „IQ Impex” suma totală de xxxx lei, cauzându-i părților vătămate un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

Tot ea, profitând de funcția ce o deținea - contabil-șef, de accesul la operațiile financiare și ștampilele întreprinderilor SRL „Neonilia”, SRL „Transneogrup” și SRL „IQ Impex”, urmărind scopul de profit a bunurilor proprietarului, a întocmit actele de decontare nr.nr.K-00000045 din 30.07.2004, K-00000253 din 31.12.2004, K-00000013 din 09.01.2004, K-00000051 din 31.03.2005, K-00000044 din 30.07.2005, K-00000086 din 30.06.2005, K-00000067 din 20.08.2004, K-00000085 din 30.06.2005, a îndeplinit cecurile bancare a SRL „Transneogrup”, AA nr.000872455, AA nr.046756885, AA nr.04675689, AA nr.04675691, cecurile bancare a SRL „Neonilia”, AA nr.03323740, AA nr.03323739, AA nr.00872452, AA nr.03323746, AA nr.03323738, AA nr.03323737, AA nr.00872463, AA nr.03323745, AA nr.03323741, AA nr.03323747, AA nr.00872451, AA nr.01176980, dispozițiile de plată de casă SRL „Neonilia”, SRL „Transneogrup” nr.nr. 41, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 316, 211, 305, 296, 295, 285, 299, 109 și listele de plată a SRL „Neonilia”, SRL „Transneogrup” și SRL „IQ Impex” nr.nr.16, 11, 10, 9, 7, 4, 3, 14, 12, 25, 31, 30, 861, 860, întocmind ordinele SRL „IQ Impex” nr.nr.8,6,5,4,3 și 3/1 eschivându-se de a le prezenta la control și la semnat directorului Gherasim Alexandr, a pus și a aplicat ștampila facsimile, în loc de semnătura originală a directorului în rubrica „aprobat”. A contrafăcut semnătura personal cu modelul semnăturii directorului, a contrafăcut și aplicat semnăturile membrilor comisiei care chipurile au participat la întocmirea actelor de decontare în persoana lui Lungu

Oleg, Bejenari Dumitru, Zidu Victor, Colocov Alexandr și Cemișev Andrei, în care, conform rapoartelor de expertiză grafoscopice nr.163, 206-210 din 21.07.2006 și nr.415/416 din 02.01.2007, semnăturile eminentilor sânt falsificate prin aplicare cu facsimile, prin emiterea servilă, prin imitație liberă având semnătura în față și prin imitare din fantezie.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Iurașco Angela, a comis o infracțiune prelungită de însușire în proporții deosebit de mari din avutul proprietarului, săvârșită prin înșelăciune și abuz de încredere, și anume infracțiunea prevăzută de art.195 alin.(2) Cod penal (redacția Legii vechi), procurorul în discurs reîncadrând acțiunile în baza art.191 alin.(5) Cod penal și art.361 alin.(2) lit.d) Cod penal.

Teleche (Iurașco) Tatiana este învinuită pentru faptul că, împreună și în urma înțelegerii prealabile cu Iurașco Angela, urmărind scopul de profit a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea lor, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile, admitând, în mod conștient, survenirea acestor urmări, au comis cauzarea de daune materiale prin înșelăciune și abuz de încredere din avutul întreprinderilor SRL „Neonilia”, SRL „Transneogrup” și SRL „IQ Impex”, cauzându-i astfel persoanei juridice daune în proporții deosebit de mari, precum și confecționarea, folosirea documentelor oficiale false care acordă drepturi, soldate cu daune în proporții deosebit de mari intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.

Astfel, *Teleche (Iurașco) Tatiana*, activând la SRL „Neonilia” în calitate de contabil, căreia în baza contractului nr.25 din 01 septembrie 2004, i-au fost încredințate obligațiile de casier și răspunderea materială asupra bunurilor financiare din casa întreprinderii, contrar atribuțiilor sale contractuale ce presupuneau atârănarea corespunzătoare cu averea întreprinderii și purtarea răspunderii materiale față de bunurile materiale încredințate pe parcursul perioadei respective, și anume din momentul încheierii contractului individual de muncă indicat și până la 17 august 2005, împreună cu contabilul-șef Iurașco Angela, au obținut încrederea nelimitată a colaboratorilor întreprinderii, cât și a conducerii agentului economic SRL „Neonilia”, încrederea exprimată prin lipsa de verificare și control a activității.

Așa, *Teleche (Iurașco) Tatiana*, împreună și în urma înțelegerii prealabile cu Iurașco Angela, profitând de funcția pe care o dețineau, adică de contabil și contabil-șef, de accesul la operațiile financiare și ștampilele SRL „Transneograp”, SRL „Neonilia” și SRL „IQ Impex”, profitând de abuzul de încredere a directorului întreprinderilor nominalizate, neavând permisiunea lui, contrar

atribuțiilor de serviciu, au întocmit dispoziții de plată și de încasare, au contrafăcut semnăturile și au însușit sume bănești, și anume:

- la 30 octombrie 2004, a întocmit dispoziția de plată de casă nr.316 la SRL „Transneogrup”, în sumă de 120.979,45 lei pentru stingerea datoriei față de Zidu Victor, în care au contrafăcut semnăturile directorului Gherasim Alexandr și a lui Zidu Victor, prin ce a cauzat un prejudiciu în sumă de 120.979,45 lei.

- la 17 iunie 2005, a întocmit dispoziția de încasare nr.594 a sumei de 30.000 lei, unde și-a pus semnătura în rubrica „casier”, iar Iurașco Angela în rubrica „contabil-șef” și dispoziția de plată de casă nr.133 a sumei de 30.000 lei, pe care a semnat-o ca casier, iar Iurașco Angela ca contabil-șef. Ulterior, falsificând semnăturile directorului Gherasim Alexandr și Bejenari Dumitru, obținând un profit de 30.000 lei prin întocmirea dispoziției fără permisiunea directorului firmei „Transneogrup” SRL, Gherasim Alexandr și prin falsificarea semnăturii acestuia în cecul bancar AA nr.0467691 din 17 iunie 2005, care l-a prezentat la banca BC „Bussinisbanc” SA și a ridicat banii;

- la 26 aprilie 2005, a întocmit dispozițiile de încasare nr.759 și de plată de casă nr.79 a sumei de 7.000 lei, apoi a semnat-o în rubrica „casier”, iar Iurașco Angela în rubrica „contabil-șef”, ultima, falsificând semnătura directorului Gherasim Alexandr și a persoanei ce trebuia să primească banii în sumă de 7.000 lei. Mijloacele bănești fiind dobândite prin întocmirea, fără permisiunea directorului SRL „Neonilia”, Gherasim Alexandr și prin falsificarea semnăturii acestuia în cecul bancar AA nr.01176980 din 26 aprilie 2005 cu care s-a prezentat la banca BC „Bussinisbanc” SA și a ridicat banii;

- la 31 martie 2005, a întocmit dispozițiile de încasare nr.645 și de plată de casă nr.45 a sumei de 45.000 lei, unde și-a pus semnătura în rubrica „casier” și Iurașco Angela în rubrica „contabil-șef”, ultima, contrafăcând semnătura directorului Gherasim Alexandr și a persoanei ce trebuia să primească banii. Mijloacele bănești fiind dobândite prin întocmirea, fără permisiunea directorului SRL „Neonilia”, Gherasim Alexandr și prin falsificarea semnăturii acestuia în cecul bancar AA nr.03323738 din 31 martie 2005, pe care l-au prezentat la banca BC „EximBanc” SA și a ridicat banii;

- la 05 aprilie 2005, a întocmit dispozițiile de încasare nr.667 și de plată de casă nr.65 a sumei de 15.000 lei, unde și-a pus semnătura în rubrica „casier” și Iurașco Angela în rubrica „contabil-șef”, ultima, contrafăcând semnătura directorului Gherasim Alexandr și a persoanei ce trebuia să primească banii. Mijloacele bănești fiind dobândite prin întocmirea, fără permisiunea directorului SRL „Neonilia”, Gherasim Alexandr și prin falsificarea semnăturii acestuia în

cecul bancar AA nr.3323745 din 05 aprilie 2005, cu care s-a prezentat la banca BC „EximBanc” SA și a ridicat banii;

- la 29 aprilie 2005, a întocmit dispoziția de încasare nr.777 și de plată de casă nr.88 a sumei de 65.000 lei, unde și-a pus semnătura în rubrica „casier” și Iurașco Angela în rubrica „contabil-șef”, ultima contrafacând semnătura directorului Gherasim Alexandr și a persoanei ce trebuia să primească banii, prin ce au ridicat suma de 65.000 lei. Mijloacele bănești fiind dobândite prin întocmirea, fără permisiunea directorului SRL„Neonilia”, Gherasim Alexandr prin folosirea specimenului de semnătură a acestuia în cecul bancar AA nr.0872452 din 29 aprilie 2005, cu care s-a prezentat la banca BC„EximBanc” SA și a ridicat banii;

- la 31 martie 2005, a întocmit dispoziția de plată nr.46 a sumei de 1.292,78 bani, unde și-a pus semnătura în rubrica „casier” și Iurașco Angela în rubrica „contabil-șef”, ultima folosind specimenul semnăturii directorului Gherasim Alexandr și a persoanei ce trebuia să primească banii, prin ce au ridicat suma de 1.292,78 lei;

- la 31 martie 2005 a întocmit dispoziția de plată nr.47 a sumei de 1.292,78 lei, unde și-a pus semnătura în rubrica „casier” și Iurașco Angela în rubrica „contabil-șef”, ultima folosind specimenul semnăturii directorului Gherasim Alexandr și a persoanei ce trebuia să primească banii, prin ce au ridicat suma de 1.292,78 lei;

- la 25 martie 2005 a întocmit dispoziția de plată nr.48 a sumei de 120.000 lei și nr.50 a sumei de 140.000 lei, unde și-a pus semnătura în rubrica „casier”, iar Iurașco Angela în rubrica „contabil-șef”, ultima contrafacând semnătura directorului Gherasim Alexandr și a persoanei ce trebuia să primească banii, ridicând banii în sumă de 260.000 lei. Mijloacele bănești fiind dobândite prin întocmirea, fără permisiunea directorului SRL„Neonilia”, Gherasim Alexandr prin contrafacerea semnăturii directorului a cecului bancar AA nr.03323737 din 25 martie 2005, cu care s-a prezentat la banca BC „EximBanc” SA și a ridicat banii.

Astfel, prin totalitatea acțiunilor sale, Teleche (Iurașco) Tatiana împreună și în urma înțelegerii prelabile cu Iurașco Angela, au cauzat daune materiale persoanelor juridice în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 545 565,30 lei, fapt confirmat prin Raportul de expertiză grafoscopică nr.163, 206-210 din 21.07.2006.

Potrivit rechizitoriului Teleche (Iurașco) Tatiana se mai învinuiește, precum că împreună și în urma înțelegerii prelabile cu Iurașco Angela, urmărind scopul însușirii ilegale a bunurilor altei persoane, încredințate în

administrarea lor, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile, admitând, în mod conștient, survenirea acestor urmări, a comis delapidarea averii străine, și anume din avutul întreprinderilor SRL „Neonilia”, SRL „Transneogrup” și SRL „IQ Impex”, cauzându-i persoanelor juridice daune în proporții mari, precum și confecționarea, folosirea documentelor oficiale false care acordă drepturi soldate cu daune în proporții deosebit de mari intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.

Astfel, Teleche (Iurașco) Tatiana, activând la SRL „Neonilia” în calitate de contabil, căruia în baza contractului nr.25 din 01 septembrie 2004, fiindu-i încredințate obligațiile de casier și răspunderea materială asupra bunurilor financiare din casa întreprinderii, contrar atribuțiilor sale contractuale ce presupuneau atârnamarea corespunzătoare cu averea întreprinderii și purtarea răspunderii materiale față de bunurile materiale încredințate, pe parcursul perioadei respective, și anume din momentul încheierii contractului individual de muncă indicat și până la 17 august 2005, împreună cu contabilul-șef Iurașco Angela, au obținut încrederea nelimitată a colaboratorilor întreprinderii cât și a conducerii agentului economic SRL „Neonilia”, încrederea exprimată prin lipsa de verificare și control a activității.

Așa, Teleche (Iurașco) Tatiana, împreună și în urma înțelegerii prealabile cu Iurașco Angela, profitând de funcțiile pe care le dețineau, adică de contabil și contabil-șef, de accesul la operațiile financiare și ștampilele SRL „Transneograp”, SRL „Neonilia” și SRL „IQ Impex”, profitând de abuzul de încredere a directorului întreprinderilor nominalizate, neavând permisiunea lui, contrar atribuțiilor de serviciu, au însușit sume bănești în următoarele circumstanțe:

- la 29 iunie 2005, a întocmit dispozițiile de încasare nr.861 a sumei de 22.000 lei, unde și-a pus semnătura în rubrica „casier” și Iurașco Angela în rubrica „contabil-șef” și dispoziția de plată de casă nr.109 a sumei de 22.000 lei, pe care a semnat-o ca casier, iar Iurașco Angela a semnat-o ca contabil-șef, ultima contrafacând semnătura directorului Gherasim Alexandr și a persoanei ce urma să primească banii, însușind bani în sumă de 22.000 lei. Mijloacele bănești fiind dobândite prin întocmirea, fără permisiunea directorului SRL „Neonilia” Gherasim Alexandr și prin falsificarea semnăturii acestuia în cecul bancar AA nr.00831326 din 29.06.2005, cu care s-a prezentat la banca BC „EximBanc” SA;
- la 31 martie 2005, a întocmit dispoziția de plată nr.48 a sumei de 730 lei, unde și-a pus semnătura în rubrica „casier” și Iurașco Angela în rubrica „contabil-șef”,

ultima folosind specimenul semnăturii directorului Gherasim Alexandr și a persoanei ce trebuia să primească banii, prin ce au ridicat bani în sumă de 730 lei; - la 03 iunie 2005 a întocmit dispozițiile de plată nr.30 a sumei de 1.718,701ei, unde și-a pus semnătura în rubrica „casir” și Iurașco Angela în rubrica „contabil șef”, ultima folosind specimenul semnăturii directorului Gherasim Alexandr și a persoanei ce trebuia să primească banii, prin ce au ridicat bani în sumă de 1.718,70 lei.

Prin totalitatea acțiunilor sale Teleche (Iurașco) Tatiana împreună și în urma înțelegerii prealabile cu Iurașco Angela au însușit mijloace bănești în sumă totală de 24.448,70 lei.

Acțiunile lui Teleche (Iurașco) Tatiana, în cadrul urmăririi penale au fost calificate juridic în baza art.191 alin.(5) și 361 alin.(2) lit.b) și d) Cod penal.

3. Împotriva sentinței instanței de fond au declarat apeluri:

- procurorul, care a solicitat casarea acesteia în partea recalificării acțiunilor inculpatelor A.Iurașco și T.Teleche (Iurașco), și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acestea să fie condamnate conform învinuirii înaintate - în baza art.191 alin.(5) Cod penal, la câte 9 ani închisoare, fiecare, deoarece prin acțiunile sale intenționate inculpatele au săvârșit concurs real de infracțiuni, și anume delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane încredințate în administrarea lor, săvârșită de două persoane, cu folosirea situației de serviciu și confecționarea și folosirea documentelor oficiale false care acordă drepturi, săvârșite de două persoane, soldate cu daune în proporții mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice, deoarece instanța a dat o apreciere unilaterală probelor administrate în cauza dată, afirmând neîntemeiat faptul administrării ilegale ale acestora, neluând în considerare probele acuzării, care dovedesc incontestabil că anume persoanele date au comis infracțiunea incriminată lor;

- reprezentantul părții vătămate SRL „Transneogrup”, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care inculpatele A.Iurașco și T.Teleche (Iurașco) să fie condamnate de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.191 alin.(5) și 361 alin.(2) Cod penal, cu stabilirea pedepselor lui Iurașco A. în baza art.191 alin.(5) Cod penal la 10 ani închisoare, și în baza art.361 alin.(2) Cod penal la 600 unități convenționale, conform art.87 Cod penal, pedepsele stabilite să fie executate de sinestătător, iar lui T.Teleche (Iurașco) în baza art.191 alin.(5) Cod penal 8 ani închisoare, în penitenciar pentru femei de tip închis și în baza art.361 alin.(2) Cod penal la 400 unități convenționale, potrivit art.87 Cod penal, executarea pedepselor să fie de sine stătător, totodată să se dispună încasarea în mod solidar din contul inculpatelor în beneficiul SRL „Transneogrup” a prejudiciului cauzat prin infracțiuni în sumă totală de 2.790.619,65 lei, invocând că instanța a admis încălcări la aplicarea și interpretarea normelor și dispozițiilor legii penale, deși a stabilit cert vinovăția

inculpatelor. Astfel incorect a reîncadrat acțiunile acestora în infracțiuni mai ușoare ce au oferit posibilitatea exonerării lor de la răspunderea penală. Instanța nu a dat apreciere cuvenită probelor administrate în cadrul examinării judiciare și a respins total și nefondat una din cele mai importante probe - raportul de expertiză judiciar-contabilă nr.1716 din 29.07.2008, prin care s-a explicat anume, prin ce metode, cu utilizarea căror procedee a fost săvârșită sustragerea, și care a fost valoarea totală a daunelor cauzate de către inculpate și anume - SRL „Transneogrup” în suma totală de 2.790.619,65 lei. La fel, a indicat că instanța greșit a respins în totalitate concluziile expertului din raportul sus-indicat, invocând art. 4-8 și 154 din Legea nr.1086 din 23.06.2000, fără a enumera și a descrie în ce constau încălcările admise de expert, pentru a pune la îndoială legalitatea raportului și temeinicia concluziilor acestuia. Totodată, instanța nu și-a motivat soluția referitor la volumul prejudiciului și în baza căror probe a ajuns la concluzia de a încasa anume aceste sume, dar nu cele indicate de către auditori sau expert; - instanța nu a delimitat prejudiciul cauzat pentru fiecare persoană juridică separat, dispunând încasarea în sumă totală pentru toate trei persoane juridice, ceea ce indică la examinarea superficială și adoptarea unei soluții nemotivate și ilegale;

- reprezentantul părții vătămate SRL „IQ-Impex”, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata A.Iurașco să fie recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.191 alin.(5) și 361 alin.(2) Cod penal, cu stabilirea pedepselor prevăzute de sancțiunile normelor în cauză, invocând că vina inculpatelor în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită pe deplin, că între acțiunile inculpatului și consecințele survenite există legătură cauzală; - instanța incorect a admis parțial acțiunea civilă; - examinarea cauzei a fost efectuată neobiectiv cu atitudine tendențioasă în partea părții vătămate cu excluderea și încălcarea totală a principiilor și normelor constituționale, de drept procesual-penal, inclusiv și a convențiilor internaționale la care R.Moldova face parte; - instanța nu a ținut cont de faptul că pe parcursul urmăririi penale și judecării cauzei A.Iurașco și T.Teleche (Iurașco) nu au conștientizat fapta comisă, nu au recuperat paguba, inducând în eroare instanța, dorind să se eschiveze la nesfârșit de la achitarea pagubei cauzate părții vătămate;

- reprezentantul părții vătămate SRL „Neonilia”, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatele A.Iurașco și T.Teleche să fie recunoscute vinovate pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.191 alin.(5) și 361 alin.(2) Cod penal, cu obligarea la plata solidară a daunelor materiale cauzate și încasarea de la A.Iurașco în sumă de 2.776.814,73 lei, invocând că instanța de fond a aplicat și interpretat greșit dispozițiile legii penale, astfel neîntemeiat a ajuns la concluzia de a reîncadra faptele inculpatelor, ceea ce a permis exonerarea lor de la răspunderea penală, pe când de către procuror a fost dată o încadrare.

- inculpata A.Iurașco și avocatul P.Bălănel în numele acesteia, care au solicitat casarea sentinței și adoptarea unei hotărâri de achitare, considerând că instanța corect a exclus din învinuire epizodele nominalizate, dând în general o apreciere corectă circumstanțelor cauzei în partea motivării soluției, dar totodată consideră că nu au fost prezentate probe suficiente, care ar confirma că inculpata Iurașco A. activând în calitate de contabil-șef la întreprinderile în cauză, ar fi cauzat prin acțiunile sale prejudiciu acestora, între ei existând niște relații civile, apărute între angajator și angajat, de fapt cum a și fost pronunțată hotărârea Judecătorei Botanica, prin care a fost respinsă acțiunea SRL „Transneogrup”, SRL „Neonila” către Iurașco A. privind încasarea prejudiciului material cauzat; - nu a fost probat că în cadrul relațiilor de serviciu între inculpate a apărut intenția și scopul de profit, cauzând daune prin înșelăciune și abuz de încredere în urma prestării serviciilor și încrederii acordate asupra răspunderii materiale și bunurilor financiare de casă în calitate de contabil-șef și casier, fără a fi transmise proprietarului; - comiterea unor banale greșeli de evidență contabilă, care au avut loc în procesul de activitate la toate întreprinderile, probabil din cauza volumului foarte mare de lucru, nu pot fi imputate doar lui A.Iurașco, considerate ca cauzare de daune materiale a averii întreprinderilor; instanța nu a stabilit care erau obligațiile de serviciu a inculpatei, deoarece acesteia, contrar prevederilor art.65 alin.3 lit.a), b) Codul muncii, nu i s-au indicat munca pe care o încredințează, condițiile de muncă, cu drepturile și obligațiile sale, la materialele cauzei există doar un contract de muncă semnat de către A.Iurașco și A.Gherasim, fără a fi specificate obligațiile inculpatei, care stipulează doar obligația acesteia la un grafic de muncă nelimitat, și un contract de muncă în care se menționează că va activa conform instrucțiunilor de serviciu, pe care nu le-a văzut;

- avocatul A.Beriozchin în numele inculpatei T.Teleche (Iurașco), care a solicitat casarea sentinței și adoptarea unei noi hotărâri, prin care aceasta să fie achitată de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.196 alin.(4) și 361 alin.(2) lit.b), d) Cod penal, deoarece atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul ședințelor de judecată nu s-a dovedit faptul comiterii de către inculpată a infracțiunii incriminate; - sentința contravine prevederilor art.384, 385, 389, 394 Cod de procedură penală, partea descriptivă vine în contradicție cu probele pe care se întemeiază concluziile instanței; - instanța s-a limitat la formularea capetelor de învinuire așa cum au fost expuse în rechizitoriu și a făcut concluzii, care nu sânt argumentate, și anume nu au fost prezentate dovezi că inculpata ar fi activat în calitate de contabil la SRL „Transneogrup” și SRL „IQ Impex”; - instanța incorect a dispus încasarea prejudiciul concomitent în beneficiul a trei agenți economici, fără a delimita sumele încasate, cuantumului căruia putea fi probat doar prin expertiza contabilă; - instanța nu a ținut cont de faptul că, răspunderea delictuală poate surveni numai în cazul existenței legăturii cauzale dintre acțiunile persoanei vinovate și prejudiciul survenit, ce la caz nu a fost demonstrat, fiindcă T.Teleche (Iurașco) nu a avut un scop de profit, nu a administrat nici un bănuț

real, iar inexistența prejudiciului material atrage lipsa componentei de infracțiune; - incorect instanța a constatat ca dovedită vinovăția inculpatei de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit.b), d) Cod penal, deoarece aceasta nu a confecționat, deținut, vândut sau folosit documente oficiale false, a imprimantelor, stampilelor sau sigiliilor false; - analiza probelor prezentate constată că acțiunile incriminate lui T.Teleche (Iurașco) nu au fost confirmate în ședințele judiciare și fapta acesteia nu întrunește elementele infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2014, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de inculpata Iurașco A. și a avocaților în numele inculpatelor A.Iurașco și T.Teleche, admise apelurile procurorului și a părților vătămate SRL „Transneogrup”, SRL „IQ-Impex” și SRL „Neonilia”, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care A.Iurașco și T.Teleche au fost condamnate în baza art.191 alin.(5) Cod penal la câte 8 ani închisoare, fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip închis.

Conform art.391 alin.(1) pct.6) Cod procedură penală, s-a dispus încetarea procesului penal în privința lui Iurașco A. și Teleche T. de comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit.d) Cod penal, în baza art.60 alin.(1) lit.b) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

A fost admisă acțiunea civilă, prin care s-a dispus încasarea prejudiciului material de la A.Iurașco în beneficiul părților vătămate SRL „IQ-Impex” în mărime de 48.463,92 lei și SRL „Neonilia” în mărime de 2.776.814,73 lei, și de la A.Iurașco și T.Teleche (Iurașco) în beneficiul SRL „Transneogrup” prejudiciul material în mărime de 450.013,71 lei.

5. Instanța de apel a constatat că prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatelor A.Iurașco și T.Teleche (Iurașco), care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, însă neîntemeiat a ajuns la concluzia privind încadrarea acțiunilor ultimelor din prevederile art.191 alin.(5) în cele ale art.196 alin.(4) Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că vina inculpatelor A.Iurașco și T.Teleche (Iurașco) de comiterea infracțiunii prevăzute de art.191 alin.(5) Cod penal s-a dovedit prin probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești, care au fost verificate în cadrul ședinței instanței de apel, a declarațiilor inculpatelor, părților vătămate, martorilor ș.a..

Poziția părții apărării, precum că vinovăția lui Iurașco A. și Teleche T. (Iurașco) nu a fost demonstrată, instanța de judecată a apreciat-o critic, fiind depusă cu scopul întru a evita răspunderea penală.

Totodată, instanța de apel a conchis că infracțiunea de care au fost

inculpatele recunoscute vinovate art.361 alin.(2) lit. b), d) Cod penal, face parte din categoria celor mai puțin grave pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 5 ani, și care a fost săvârșită în perioada anilor 2004-2005, astfel din ziua săvârșirii acesteia au expirat 5 ani și în cazul dat procesul-penal urmează a fi încetat în legătură cu expirarea termenului de prescripție, în temeiul art.60 alin.(1) lit.a), b) Cod penal.

La fel, în vederea corectării, reeducării inculpatelor, instanța de apel, ținând cont în deplină măsură de motivul și gravitatea infracțiunilor săvârșite, de persoana celor vinovate, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, a conchis de a le stabili o pedeapsă cu închisoarea pe un termen de 8 ani, fiecăreia, considerând-o una echitabilă pentru faptele comise.

Astfel, instanța de apel a considerat întemeiate și apelurile părților vătămate SRL „Transneograp” SRL, „Neonilia” SRL și SRL „IQ Impex” în latura civilă, dispunând încasarea prejudiciului material de la Iurașco A. în beneficiul părților vătămate SRL „IQ-Impex” în mărime de 48 463,92 lei și SRL „Neonilia” în mărime de 2 776 814,73 lei, precum și de la Iurașco A. și Teleche (Iurașco) T. în beneficiul SRL „Transneogrup” în mărime de 450 013,71 lei.

6. Împotriva deciziei nominalizate au declarat recurs ordinar partea vătămată SRL „Transneogrup”, avocata Beriozchin A. în numele lui Teleche (Iurașco) T., avocatul Bălănel P. în numele lui Iurașco A., care au solicitat:

- partea vătămată SRL „Transneogrup”, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei în latura civilă, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie încasat de la Iurașco A. și Teleche (Iurașco) T. prejudiciul cauzat în sumă de 2.790.619,68 lei, deoarece în partea constatatoare instanța corect a stabilit că prin acțiunile lor, inculpatele au cauzat un prejudiciu material în sumă de 2.790.619, 68 lei, însă a dispus spre încasare doar 450.013 lei, fără a-și motiva soluția;

- avocatul Beriozchin A. în numele lui Teleche (Iurașco) T., solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că inculpata a fost angajată în calitate de contabil la SRL „Neonilia” în baza contractului de muncă nr.25 din 01.09.2004 și eliberată la 11.08.2005, iar cu SRL „IQ Impex” și „Transneogrup”, careva relații de muncă nu a avut, precum nu a avut încheiate contracte de răspundere materială, fapt confirmat de contabilul șef Iurașco A. și directorul Gherasim A.; - administrarea bunurilor materiale și sursele financiare nu țineau de competența inculpatei, în urma reviziei din 2005, au fost depistate lipsa benzinei la SRL „Neonilia” și SRL „Transneogrup”, fapt ce a generat inițierea cauzei penale în privința lui A.Iurașco, pe când inculpata niciodată nu a

primit bani de la bancă și nu i-a administrat, fapt confirmat de directorul general și martori; - instanța nu a ținut cont că reprezentanții întreprinderilor au depus cerere de atragere a lui Teleche (Iurașco) T. la răspundere penală abia în anul 2009, peste 4 ani, iar la 19.01.2009, Procuratura a respins demersul de intentare a procesului penal în privința acesteia, ordonanță care la moment nu este anulată, respectiv, la 14.07.2009, s-a respins repetat în pornirea urmăririi penale, în baza cererii depuse de partea vătămată la 25.06.2009, din motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii, și doar prin ordonanța din 24.12.2009, s-a anulat ordonanța din 14.07.2009, în urma căreia s-a dispus începerea urmăririi penale pe art.191 alin.(5), 361 alin.(2) Cod penal; - înainte de a fi pornit procesul penal, T.Teleche a fost audiată în calitate de martor, iar conform art.63 alin.(7) Cod de procedură penală, interogarea în calitate de martor a persoanei față de care există bănuieli că a săvârșit infracțiunea, este interzisă; - instanța nu a reținut că la caz au fost încălcate prevederile art.63 alin.(3) Cod de procedură penală, deoarece T.Teleche (Iurașco) s-a aflat în calitate de bănuită mai mult de trei luni;

- avocatul Bălănel P. în numele lui Iurașco A., invocând ca temei de drept prevederile art.427 alin.(1) pct.4), 5), 6), 8), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, menționând că potrivit Legii contabilității, controlul asupra operațiunilor economice și financiare îl poartă conducătorul; - raportul de expertiză a fost efectuat în baza unor documente care ar confirma că inculpata a încălcat ordinul nr.1 din 05.11.2004, însă acest ordin conform raportului de expertiză grafologică nr.415/416 din 07.01.2007, este falsificat fiind confecționat prin aplicarea textului peste semnătura inculpatei, și, respectiv, nu poate fi pus la baza raportului de expertiză contabilă nr.1716 din 29.07.2002, acest ordin nici nu a fost prezentat expertului, fapt confirmat de expert, însă din expertiză rezultă că actul dat a fost cercetat; - expertului nu i-au fost prezentate de administrație un șir de documente; - instanța de apel nu a dat apreciere fiecărui document ce a fost solicitat de apelantă de a fi verificat, dar s-a referit doar numai la expertiza contabilă, căreia nu i-au fost expediate toate documentele indicate în rechizitoriu, mai mult, expertul a calculat prejudiciul pe unele acte care au fost emise după concedierea ei, fiind la fel falsificate semnăturile, fapt confirmat prin expertiza grafologică; - nu s-a ținut cont de faptul că unele acte ce au fost declarate ca probe în învinuirea lui Iurașco A., conform expertizei grafologice, sunt semnate de O.Lupu; - instanța nu a verificat toate probele materiale, și anume contractul de împrumut de 2.000.000 lei între Gherasim și Bejenari, unde ultimul a declarat că nu a semnat acest contract, iar primul a recunoscut semnătura lui, nu s-a

stabilit cine a semnat acest contract, a fost însușită ori nu această sumă și cine a primit banii ș.a, actele de decontare în avans se face cu ștampila care, după declarația lui Iurașco A., nu a fost deținută de ea, iar în unele acte semnătura ei, conform expertizei grafologice este falsificată; - în actele cauzei lipsesc încheierile de constituire a completului de judecată și de modificare a acestuia ceea ce, potrivit art.251 alin.(2), (3) Cod de procedură penală, constituie o încălcare.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 09 decembrie 2014, au fost admise recursurile ordinare declarate de avocatul Beriozchin A. în numele lui Teleche (Iurașco) T., de avocatul Bălănel P. în numele inculpatei Iurașco A. și de partea vătămată SRL „Transneogrup”, casată total decizia instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

8. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de inculpata Iurașco A. și avocatul acesteia Bălănel P., admise apelurile procurorului, părților vătămate și civile SRL „Transneogrup”, SRL „IQImoex”, SRL „Neonilia” și avocatul Beriozchin A. în numele lui Teleche (Iurașco) T., casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care:

Teleche (Iurașco) Tatiana a fost achitată de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art.191 alin.(5), art.361 alin.(2) lit.d) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost comisă de aceasta.

S-a dispus încetarea procesului penal în privința lui Iurașco Angela de comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit.d) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Totodată, Iurașco Angela a fost condamnată în baza art.191 alin.(5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, pentru femei.

Acțiunea civilă înaintată de părțile vătămate a fost admisă, dispunându-se încasarea de la Iurașco Angela în beneficiul acestora a prejudiciului material cauzat, și anume: SRL „IQ- Impex” în sumă de 22.688,92 lei, SRL „Neonilia” în sumă de 2.776.814,73 lei și SRL „Transneogrup” în sumă de 2.790.619 lei.

9. Instanța de apel în decizia adoptată a constatat fapta și circumstanțele comiterii de către Iurașco A. a infracțiunii incriminate prin rechizitoriu prevăzută de art. 191 alin.(5) Cod penal, totodată a conchis că, instanța de fond incorect a reîncadrat acțiunile acesteia din prevederile art. 191 alin.(5) în cele ale art. 196 alin.(4) Cod penal, menționând că prin probele administrate se confirmă cu certitudine că Iurașco A. a comis infracțiunea de delapidare a averii străine, adică

înșușirea ilegală a bunurilor altei persoane încredințate în administrarea ei, cu folosirea situației de serviciu, în proporții deosebit de mari, precum și confecționarea și folosirea documentelor oficiale, care acordă drepturi, soldate cu daune în proporții mari intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice.

La fel, instanța de apel a indicat că infracțiunea de delapidare constă în însușirea, folosirea sau transmiterea de către făptuitor, în interesul său sau pentru altul, de bani, valori sau alte bunuri încredințate pentru a le gestiona sau a le administra și că subiectul infracțiunii de delapidare a averii străine trebuie să aibă calitatea specială de administrator, adică de a avea dreptul de a da dispoziții cu privire la primirea, păstrarea sau eliberarea bunurilor. Astfel, a conchis că Teleche (Iurașco) Tatiana nu avea drept de semnătură în bancă și nu avea calitatea de a dispune de bani, nu avea careva contracte cu SRL „Tansneogrup” și SRL „IQ Impex”, așa că de partea acuzării nu a fost prezentată vre-o probă că aceasta ar fi întreprins careva acțiuni împreună cu Iurașco Angela sau că acestea ar fi avut o înțelegere pentru a comite careva infracțiuni, respectiv, Teleche (Iurașco) T. nu poate fi învinuită de delapidarea cărorva bunuri de la aceste firme, fiindcă nu este subiect al infracțiunii de delapidare, din care motiv dânsa urmează a fi achitată, pe motiv că fapta nu a fost comisă de ea.

Astfel, instanța a reținut că Teleche (Iurașco) T. urmează a fi achitată și pe învinuirea adusă în baza art.361 alin.(2) lit.b), d) Cod penal, pe motiv că partea acuzării nu a adus careva probe incontestabile, precum că aceasta din urmă a activat în calitate de contabil la SRL „Transneogrup” și SRL „IQ Impex”, că potrivit contractului individual de muncă nr.25 din 01.09.2004, a fost stabilit doar faptul că dânsa a fost angajată în calitate de contabil la SRL „Neonilia”, dar nu a avut contract de răspundere materială, nu a primit bani de la bancă, nu a semnat careva documente contabile, iar raportul de expertiză grafoscopică nr.415/416 din 02.01.2007, nu o privește pe Teleche (Iurașco) T., deoarece urmărirea penală în privința inculpatei a fost pornită în anul 2009.

Prin urmare, instanța a apreciat critic argumentele lui Iurașco A. și apărătorului acesteia, precum că vinovăția ei nu a fost demonstrată, acestea fiind îndreptate exclusiv spre eschivarea de la răspunderea penală.

Totodată, a menționat că infracțiunea comisă de Iurașco A. în baza art.361 alin.(2) lit. d) Cod penal, se atribuie la categoria celor mai puțin grave, pentru care legea prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 5 ani și, în cazul dat, procesul penal urmează a fi încetat, aceasta urmând a fi liberată de răspundere penală conform prevederilor art.60 alin.(1) lit.a), b) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Instanța de apel a considerat întemeiate apelurile părților vătămate SRL „Transneograp”, SRL „Neonilia” și SRL „IQ Impex” în ce privește acțiunea civilă, considerînd că aceasta urmează a fi admisă, cu încasarea prejudiciului material de la Iurașco A. în beneficiul părților vătămate: SRL „IQ Impex” în mărime de 22.688,92 lei, SRL „Neonilia” în mărime de 2.776.814,73 lei și SRL „Transneogrup” în mărime de 2.790.619 lei.

10. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare:

- procurorul care, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, pe motiv că instanța incorect a dispus achitarea lui Teleche (Iurașco) T., deoarece din probele analizate, și anume - declarațiile părții vătămate A.Gherasim, a reprezentantului SRL „Transneorup” și SRL „IQ Impex”, D.Ulanov, a martorilor O.Prozorovscaia, E.Crivososov, O.Lungu, A.Colocov, V.Zidu, S.Lungu, cât și probele scrise, acestea confirmă cu certitudine că Teleche (Iurașco) T. a comis infracțiunile prevăzute la art.191 alin.(5) și art.361 alin.(2) lit.b), d) Cod penal împreună cu Iurașco A., astfel, instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală și, respectiv, instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, ceea ce echivalează cu nerezolvarea fondului apelului;

- avocatul Nogai Gh. în numele lui Iurașco A. care, solicită casarea hotărârilor judecătorești, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocând că circumstanțele de fapt și de drept ce i-au fost incriminate inculpatei, care au fost luate ca bază de către prima instanță și instanța de apel, sunt lipsite de probe și nu se încadrează juridic în prevederile componentelor de infracțiune prevăzute de art.196 alin.(4), 361 alin.(2) lit.d) și nici de art.191 alin.(5) Cod penal, fiind administrate cu încălcarea normelor procesual penale, ce au fost apreciate arbitrar și admise neîntemeiat. Cât privește învinuirea de însușire a sumei de 516.105,68 lei, este una iluzorie, incorect incriminându-se că inculpata prin întocmirea actelor de decontare reținute prin rechizitoriu a lichidat neajunsul de combustibil de la evidența contabilă a firmelor „Neonilia” SRL și „Transneogrup” SRL în suma totală de 480.923,68 lei, bani pe care i-a însușit în scopuri personale și 35.182 lei, pe când întreprinderile date pe parcursul anilor 2004-2005 au cumpărat însuși 211 tichete pentru combustibil în cantitate de 4 220 litri, pentru motorină și benzină, în sumă de 570.448,50 lei, care a fost transferată vânzătorului pentru combustibilul procurat, așa că întocmirea actelor de decontare pentru lichidarea neajunsului de combustibil de la evidența contabilă a întreprinderii, în care nu se duce o evidență primară a consumului de

combustibil nu poate fi calificată ca însușire. Instanța greșit și-a întemeiat concluziile pe raportul de expertiză nr.1617 din 29.07.2008, care urma a fi exclus ca probă, fiindcă vine în contradicție cu prevederile art. 8 alin.(1) lit.b), d) din Legea cu privire la expertiză și art.89 alin.(1) pct.3) și 6) Cod de procedură penală, din motiv că efectuarea expertizei în comisie a fost numită lui E.Cazangiu, expert de calitate superioară și D.Cazangiu, expert stagiar, pe când ultima nu a fost atestată în calitate de expert judiciar, și nu se regăsea în lista experților atestați ai CNEJ, neavând calitatea de expert judiciar, aflându-se în grad de rudenie cu expertul Cazangiu E. și, respectiv, reieșind din art.33 Cod de procedură penală, nu putea participa în comun la efectuarea expertizei; - nu s-a ținut cont că SRL „Neonilia”, SRL „Transneogrup” și SRL „IQ Impex” au fondator unic, însă sunt întreprinderi separate, care au o evidență contabilă și întocmesc bilanțul separat, astfel achitau și impozitul separat, deținând proprietăți distincte separate, de unde se deduce că partea acuzării urma să stabilească și să concretizeze prejudiciul cauzat fiecărei întreprinderi, întru a putea stabili corect cât combustibil și în ce asortiment a fost procurat de fiecare întreprindere, cum se păstra și se distribuia acesta spre utilizare, pe când există o divergență de denumire între produsele petroliere procurate și luate la evidență față de cele consumate și decontate; - nu s-a dat apreciere faptului că SRL „Neonilia” din 02.09.2005 a eliberat tichete de combustibil pentru a alimenta autovehicule, în cazul dat organul de urmărire penală urma a stabili cât din combustibilul procurat pe anii 2004-2005 a fost distribuit și consumat de aceste autovehicule pe parcursul acestor ani, numărul de mașini deținute de celelalte două întreprinderi și cantitatea combustibilului consumat de acestea; - nu sunt coerente nici concluziile, precum că inculpata a deținut ștampila facsimile cu semnătura model a directorului A.Gherasim, pe care a-r fi aplicat-o, existența ordinului nr.1 din 05.11.2004 pe SRL „Transneogrup” și ordinul nr.1 din 05.11.2002 pe SRL „Neonilia”, deoarece, prin raportul de expertiză grafologică nr.415/416 din 02.01.2007, s-a stabilit că ordinul din 05.11.2004 a fost falsificat, prin aplicarea textului peste semnătura inculpatei A.Iurașco, fiind efectuat ca punct de reper acul, astfel urmând a fi exclus ca probă, iar ordinul din 05.11.2002 nu a fost supus expertizării, de unde reiese că inculpatei nu i se poate incrimina că ar fi încălcat vre-un ordin, după eliberarea ei din funcție; - actele de decontare în cazul dat nu pot servi mijloc de probă pentru a-i incrimina lui A.Iurașco însușirea a sumei de 516.105,68 lei, deoarece potrivit învinuirii au fost menționate 15 acte, iar expertizate grafologic doar 10, dintre care referitor la două s-a stabilit că nu sunt semnate de A.Iurașco; - nu au fost aduse probe

veridice, prin care s-ar fi stabilit că anume inculpata a însușit 211 tichete pentru combustibil, iar declarațiile lui A.Gherasim că inculpata a recunoscut însușirea, nu pot fi luate ca bază, deoarece acesta împreună cu o altă persoană la, 17.08.2005, a ținut-o în birou său, unde a obligat-o să elibereze explicații, fapt confirmat prin declarațiile lui A.Gherasim din 08.06.2009, a martorului E.Crivoiasova, cât și garanțiile eliberate de către A.Iurașco în recipise la indicația lui A.Gherasim. Referitor la învinuirea de însușirea sumei de 2.059.50,73 lei, o consideră neîntemeiată, fiind combătută prin declarațiile lui Lungu O., Bejenari D., deoarece inculpata nu avea acces la depozit, nu s-a prezentat niciodată să ridice mărfuri, iar marfa și piesele erau eliberate doar la indicația lui A.Gherasim; - învinuirea ce ține de însușirea sumei de 4.831.028,73 lei, atât de către partea acuzării, cât și de instanță nu a fost stabilit, când, în ce mod, de la care întreprindere, prin intermediul căror documente falsificate, prin ce metode a însușit Iurașco A. suma dată, pe când conform celor incriminate s-a indicat că aceasta a scos de pe conturile bancare mijloace bănești în sumă de 591.500 lei, iar sub pretextul rambursării împrumuturilor anterioare persoanelor fizice, prin falsificarea dispozițiilor de plată, a decontat mijloace bănești în sumă de 4.831.028,73 lei. Partea acuzării pe acest capăt de învinuire incorect și-a bazat concluziile pe actele de decontare în avans la SRL „Transneogrup” pentru perioada 2004-2005 în sumă totală de 1.249.727,10 lei, pe care sunt aplicate semnătura lui Iurașco A., deoarece ele nu au fost probate printr-un raport de expertiză grafologică, unele fiind semnate nu de inculpată, dar de alte persoane, pe altele lipsind semnătura acesteia și aceste decontări în avans au fost efectuate pentru devamare, în baza documentelor justificative pentru plata serviciilor vamale, comunale, sanitare, taxele vamale, fiind reflectate în raportul de expertiză nr.1716 din 29.07.2008 efectuat de E.Cazangiu, prin care s-a constatat că nu au avut loc încălcări ale legislației contabile, iar aplicarea semnăturii facsimile nu poate fi luată în considerație, deoarece s-a constatat că ordinul nr.1 din 05.11.2004 pe aceste întreprinderi a fost falsificat; - contractele de împrumut pe suma de 778.140 lei pe SRL „Transneogrup”, la fel nu-i pot fi incriminate lui A.Iurașco, nefiind probat faptul că pe aceste contracte este aplicată semnătura acesteia, nefiind dispusă vreo expertiză grafologică în acest sens.

Inculpatei i se incriminează greșit că aceasta ar fi falsificat listele de plată a SRL „Transneogrup”, SRL „Neonilia” și SRL „IQ Impex” nr.3, 4, 7, 9, 10, 11, 12, 24, 16, 25, 30, 31, 860, 861, contrafacând semnătura originală a directorului Gherasim A., aplicând ștampila facsimile, în urmă căreia ar fi însușit mijloace bănești, deoarece din raportului de expertiză nr.415/416 din 02.01.2007, s-a

constatat că semnăturile pe dispozițiile de plată nr.15, 11, 10, 9, 7, 4, 3, 14, 11, 10, 7, 4, 1 din 29.12.2004, 08.12.2004, 12.11.2004, 08.10.2004, 07.09.2004, 07.05.2004, 07.05.2004, 29.09.2005, 24.06.2005, 25.05.2005, 30.04.2005, 29.03.2005, 08.02.2005 au fost executate de Gherasim A., iar în rubrica contabil-șef, casir - de către O.Prozorovscaia, A.Iurașco neavând nici o atribuție la aceste documente, astfel că stabilirea numărului listelor de plată, fără indicarea altor semne distinctive ce ar fi dus la consecințele survenite, duce la imposibilitatea stabilirii volumului învinuirii; - nu s-a ținut cont de faptul că, potrivit raportului de expertiză au fost prezentate două liste de plată cu nr.4 din 07.05.2004 și 29.03.2005, nr.7 din 07.09.2004 și 30.04.2005, nr.10 din 12.11.2004 și 25.05.2005 și nr.11 din 08.12.2004 și 24.06.2005, însă din care nu rezultă cert, care anumite din aceste liste de plată i se impută lui A.Iurașco; - nu au fost stabilite de organul de urmărire penală obligațiunile de serviciu a inculpatei A.Iurașco, contract prevederilor art.65 alin.(3) Codul muncii, nu a fost încheiat contract de muncă între A.Gherasim și A.Iurașco; - instanța nu a îndeplinit indicațiile instanței de recurs, care a dispus rejudecarea cauzei, și anume că raportul de expertiză nr.1716 din 29.07.2008, ce a stat la baza învinuirii a fost întocmit contrar prevederilor Legii cu privire la expertiză, iar instanța neîntemeiat a respins demersul inculpatei cu privire la numirea unei noi expertize contabile.

11. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 01 noiembrie 2016, au fost admise recursurile ordinare declarate de procuror, avocatul Nogai Gh. în numele lui Iurașco A. și inculpată, casată total decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a constatat că instanța de apel a casat sentința instanței de fond și a pronunțat o nouă hotărâre, astfel, deși a achitat-o pe Teleche (Iurașco) T. de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 191 alin.(5), 361 alin.(2) lit.d) Cod penal, în partea descriptivă a deciziei nu a indicat învinuirea incriminată inculpatei prin rechizitoriu, fapt ce contravine art. 394 alin.(3) pct.1) CPP, constatând și descriind fapta dovedită doar de către Iurașco A.

Astfel, instanța a conchis că instanța de apel nu a examinat cauza în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, nepronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, din care motiv decizia contestată urmează a fi casată.

12. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel

Chișinău din 19 iunie 2017, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de procuror, părțile vătămate SRL „Transneogrup”, SRL „IQ-Impex” și de avocatul Ulanov D. în numele părții vătămate SRL „Neonilia”, admise apelurile declarate de avocatul Beriozchin A. în numele lui Teleche (Iurașco) T. și de avocatul Bălănel P. și inculpata Iurașco A., casată total sentința contestată și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

S-a dispus încetarea procesului penal în privința lui Iurașco Angela de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 191 alin.(5), 361 alin.(2) lit.d) Cod penal și în privința lui Teleche (Iurașco) Tatiana de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 191 alin.(5), 361 alin.(2) lit.b), d) Cod penal, pe motiv că există circumstanță care exclude tragerea la răspundere penală – încălcarea prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței.

Acțiunea civilă înaintată de avocatul Ulanov D. în numele părților civile SRL „Transneogrup”, SRL „IQ-Impex” și SRL „Neonilia” a fost lăsată fără soluționare, fapt ce nu împiedică persoana care a inițiat acțiunea de a o intenta în ordinea procedurii civile.

13. Instanța de apel a reținut că dispozițiile legale privind sesizarea instanței impune ca învinuirea înaintată prin rechizitoriu să fie clară, concretă și previzibilă, deoarece, potrivit art. 325 alin.(1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în prima instanță se efectuează în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Art. 296 Cod de procedură penală stipulează că, rechizitoriul, este actul de sesizare a instanței de judecată, care se întocmește de procuror după prezentarea materialelor de urmărire penală. Având în vedere importanța pe care o prezintă în procesul penal acest act procedural, legea acordă o atenție deosebită conținutului și formei acestuia sub aspectul formulării învinuirii în privința inculpatului, deoarece, prin rechizitoriu, se înțelege notificarea oficială emisă de procuror prin care se impută persoanei săvârșirea unei infracțiuni, fapt care atrage repercusiuni importante asupra drepturilor procesuale prevăzute de lege. Acest act procedural trebuie să cuprindă, printre altele, și formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterul vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei.

În cazul în care rechizitoriul nu cuprinde aceste elemente obligatorii, acesta este lipsit de dreptul să-și asigure posibilitatea pregătirii și exercitării apărării,

fiind afectate grav principiile generale ale procesului penal: asigurarea dreptului la apărare și contradictorialitatea în procesul penal.

Astfel, expunerea evazivă asupra faptei incriminate echivalează cu lipsa informației despre fapta respectivă, iar, pe cale de consecință, cu neinformarea inculpatului cu privire la învinuirea înaintată.

Cât timp nu vor fi îndeplinite întocmai cerințele legale cu privire la întocmirea rechizitoriului, în special, nu va fi o informație completă referitor la învinuirea înaintată persoanei trase la răspundere penală, este vădit că actul de sesizare și investire a instanței este lovit de nulitate de drept absolută, nulitate pe care instanța este obligată s-o constate și din oficiu.

Neîndeplinirea condițiilor prevăzute de lege cu privire la forma și conținutul rechizitoriului echivalează cu încălcarea prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței, încălcare care, potrivit art. 251 alin.(3) CPP, atrage nulitatea absolută a actului procedural, adică nu se înlătură în nici un mod.

Instanța de judecată nu poate dispune restituirea dosarului la procuror în vederea refacerii rechizitoriului, deoarece în reglementarea Codului de procedură penală nu sunt prevăzute dispoziții exprese în ceea ce privește efectul extensiv al nulității actului procedural de sesizare a instanței.

În speță, instanța de apel a constatat că ambele rechizitorii sunt insuficient motivate sub aspectul informării inculpatelor cu privire la învinuirea înaintată.

Astfel, fiecare faptă imputată inculpatelor este incomplete descrisă. Acțiunile care ar fi trebuit să stea la baza învinuirii nu sunt determinate cu suficientă precizie, printr-o modalitate clară și concretă de săvârșire a acțiunilor infracționale.

În acest sens, semnificative sunt expresiile vagi și incomplete cuprinse în rechizitoriul cauzei, care, analizate, confirmă că învinuirea descrisă, nu cuprinde elementele obligatorii cum ar fi: indicarea concretă și clară a datei, locului, metodei, de la cine, pentru ce, când și în ce valoare s-au însușit ilegal banii și/sau alte bunuri materiale, datele și rechizitele contractelor etc., precum și indicarea concretă și clară a datei, locului, metodei și consecințelor privind confecționarea și folosirea documentelor oficial false, care acordă drepturi.

Cuprinsul din rechizitoriu relatează la modul general, fără a fi concretizate și analizate episoadele de învinuire, rezultate din declarațiile părților vătămate și ale martorilor, nu sunt determinate acțiunile funcționale ale inculpatelor, rolul și gradul de participare la săvârșirea acțiunilor incriminate, nu este descrisă forma și modalitatea de delapidare a averii străine, adică: în ce constă însușirea ilegală a

bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea inculpatului, cu identificarea și menționarea persoanelor delapidate, în fiecare caz concret și separat, reieșind din numărul contractelor indicate.

Prin urmare, nu este indicat obiectul material al faptei incriminate la art. 191 Cod penal, care trebuie să reprezinte bunurile care au o existență materială, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

La fel, învinuirea adusă lui Iurașco A. și Teleche (Iurașco) T. nu cuprinde latura obiectivă a delapidării averii străine, care trebuie să conțină: - fapta prejudiciabilă, care constă în acțiunea intenționată de însușire ilegală; - urmările prejudiciabile, sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; - legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

În rechizitoriu nu este indicat acțiunile inculpatelor față de părțile vătămate, în mod separat, metoda și valoarea daunelor cauzate, caracterul vinei și motivele, data, locul, mijloacele și modul de săvârșire a delapidării averii străine de la victimă etc., în fiecare caz separate.

Persoanele juridice care, în opinia părții acuzării, au fost prejudiciate de către inculpate, nu sunt indicate în mod separat, cu specificarea codului fiscal, patrimoniului distinct, precum și nu este indicat prejudiciul cauzat fiecărei părți vătămate.

Astfel, în sensul art. 6 CEDO, noțiunea de acuzație în materie penală este distinctă de noțiunea drepturi și obligații cu caracter civil.

În cauza Perez vs. Franța din 12.02.2004, CtEDO indică că „... în ciuda existenței unei autonomii a noțiunii de drepturi și obligații cu caracter civil, este necesară analiza legislației interne a statului, atât sub aspectul calificării juridice, cât și în privința conținutului material și a efectelor pe care dreptul intern al statului le conferă pentru ca un drept să poată fi considerat ca având un caracter civil”.

În acest sens, Curtea a statuat că, în asemenea cazuri, aplicabilitatea articolului 6 atinge limitele sale și a menționat că Convenția nu garantează nici dreptul revendicat de reclamant, la „răzbunare privată”, nici *actio popularis*. Astfel, nu a admis că dreptul de a urmări sau de a condamna penal terțe persoane trebuie neapărat exercitat în paralel cu exercitarea de către victimă a dreptului de a intenta o acțiune civilă.

Instanța a reținut că părțile vizate în acțiunea civilă înaintată în acest proces penal și anume SRL “Transneaogrup”, SRL “Neonila” și inculpata Iurașco A., anterior au fost părți participante în procesul civil, unde prin hotărârea

Judecătoria Botanica, mun. Chișinău din 04.07.2008 a fost respinsă acțiunea civilă privind încasarea prejudiciului cauzat înaintată de SRL "Transneogrup", SRL "Neonila" către Iurașco A., soluție care a fost menținută prin decizia Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău din 10.06.2009.

Cu privire la încălcarea prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței, semnificative sunt motivele invocate în ședința de judecată în apel de partea apărării. Prin urmare, potrivit rechizitoriului Iurașco A. și Teleche (Iurașco) T. sunt învinuite de sustragerea prin însușire din avutul întreprinderilor SC „Neonila” SRL, SC „Tansneogrup” SRL și SC „IQ Impex” SRL, cauzând un prejudicii în proporții deosebit de mari, precum și în confecționarea și folosirea documentelor oficiale false care acordă drepturi, soldate cu daune în proporții deosebit de mari intereselor ocrotite ale persoanei juridice.

Astfel, referitor la învinuirea însușirii bunurilor în valoare totală de 516105,68 lei, instanța a reținut că inculpatelor li se impută faptul că prin întocmirea actelor de decontare menționate în rechizitoriu au lichidat neajunsul de combustibil de la evidența contabilă a firmelor "Neonila" SRL și "Transneogrup" SRL, în sumă totală de 516 105,68 lei pe care i-ar fi însușit în scopuri personale, totodată au mai fost însușite 211 tichete pentru combustibil în cantitate de 4220 litri, în sumă de 35182 lei, prin ce s-a cauzat prejudiciul material nominalizat.

La fel, potrivit rechizitoriului, întreprinderile date au cumpărat motorină și benzină pe parcursul anilor 2004-2005 în sumă de 570 448,50 lei din care suma de bani în mărime de 516 105,68 lei a fost însușită de către Iurașco Angela.

Prin urmare, nefiind clară învinuirea privind însușirea bunurilor în valoare totală de 516 105, 68 lei, în cazul în care nu este stabilit modul de evidență a produselor petroliere procurate și consumate de către părțile civile, inclusiv și că banii în sumă de 570 448, 50 lei au fost transferați vânzătorului pentru combustibilul procurat, sau întocmirea actelor de decontare pentru lichidarea neajunsului de combustibil de la evidența contabilă în întreprinderile unde nu se duce o evidență primară a consumului de combustibil nu poate fi calificată ca însușire.

Potrivit registrului procurării combustibilului, în perioada 06.04.2004 - 25.09.2005 s-a procurat combustibil conform a 53 facturi fiscale: benzină Euro - 18.180 l. în sumă de 152592,5 lei, benzină Premium - 35.260 l. în sumă de 257785 lei și motorină - 25.140 l. în sumă de 160067 lei.

Totodată, din registrul actelor de decontare a combustibilului rezultă că s-a

decontat: benzină Euro - 7.080 l în sumă de 84104,61 lei, benzină Premium - 590 l în sumă de 3725,45 lei, benzină A95 - 28993 l în sumă de 999873,03 lei și motorină - 13.129 l în sumă de 193220,59 lei, în total în valoare de 480 923,68 lei.

Conform actelor de decontare s-a decontat: benzină Euro (șrift mic), benzină Euro (șrift mare), benzină, benzină A95, motorină.

Prin urmare, organul de urmărire penală nu numai că nu a stabilit mișcarea combustibilului pe fiecare întreprindere separat, dar constatând o divergență vădită între denumirea produselor petroliere procurate și luate la evidență și cele consumate și decontate nu a întreprins măsuri pentru clarificarea acestor circumstanțe care au o importanță deosebită pentru soluționarea justă a cauzei.

Pe parcursul anilor 2004-2005, conform scrisorii SRL „Neonila” din 02.09.2005, aceasta a eliberat tichete de combustibil pentru alimentarea a 43 de autovehicule, însă rechizitoriul nu cuprinde cât volum de combustibil din cel procurat în perioada respectivă a fost distribuit și consumat în legătură cu exploatarea acestor mijloace de transport pe parcursul a 2 ani. Totodată, nu este stabilit și numărul de mijloace de transport deținute de celelalte 2 întreprinderi și cantitatea de combustibil consumată de acestea.

Astfel, organul de urmărire penală nu a întreprins măsurile necesare pentru a identifica și ridica în modul prevăzut de lege registrele de evidență a combustibilului distribuit autovehiculelor care se exploatau în perioada data și a foilor de parcurs, fapt care ar fi permis de a înainta inculpatelor o învinuire clară și concretă.

Reținând acestea instanța de apel a menționat că este imprecisă și învinuirea privind însușirea și folosirea a 211 tichete pentru combustibil, deoarece nu este indicat clar și concret pe ce este bazat actul de inventariere, care ar fi rezultat din informația corespunzătoare de la ICS “Mabanaft Moldova” și “Petrom Moldova” privind folosirea tichetelor SC “Transneogrup” SRL și “Neonilia” SRL.

Prin urmare, învinuirea ce vizează însușirea bunurilor în valoare totală de 516 105,68 lei nu este clară, precisă și previzibilă.

Referitor la învinuirea privind însușirea bunurilor în valoare totală de 205 950, 73 lei, instanța a indicat că:

- volumul și mărimea însușirii bunurilor materiale sub formă de produse alimentare în asortiment, băuturi alcoolice și piese de schimb prin solicitarea transiterii de la depozitul întreprinderilor nominalizate a bunurilor materiale cu întocmirea ulterioară a actelor de decontare este, nu sunt probate în așa mod

ca să fie clare și concrete;

- actele de decontare a bunurilor materiale nu conțin date veridice din care ar rezulta participarea inculpatelor la însușirea acestor bunuri.

Șeful de depozit al SRL "Transneogrup" și "Neonilia" Lungu O., a declarat că Iurașco A. și Teleche T. nu aveau acces la depozit, personal nu s-au prezentat niciodată să ridice careva mărfuri, iar marfa și piesele erau eliberate doar strict la indicațiile lui Gherasim A. Marfa de la depozit a fost distrusă conform actelor de distrugere perfectate în baza concluziilor eliberate de Camera de Comerț și Industrie, deoarece termenul de valabilitate a mărfii era expirat și aceasta nu putea fi pusă în circuit.

Potrivit art.B p.1 al concluziilor raportului de expertiză grafologică nr. 415/416 din 02.01.2007, la poziția componența comisiei, în actele de decontare ale firmei Transneogrup cu nr. K00000067 din 20.08.2004, nu sunt semnate de către Iurașco, dar de o altă persoană, prin imitație liberă, având semnătura originală în față, iar p.D al aceleași concluzii, actele de decontare la pozițiile componența comisiei nr. K-00000022 sunt semnate probabil de numitul Lungu Oleg.

Astfel, actul de decontare K-00000022 din 20.08.2004 a produselor alimentare în sumă de 28417,29 lei pe lângă faptul că este semnat de către Lungu O., este confirmat și prin raportul de expertiză nr. 0115930 din 16.12.2004 a Camerei de Comerț și Industrie.

Actul de decontare nr. K-00000067 din 20.08.2004 a băuturilor în sumă de 5107,12 lei, inclusiv și alte două acte de decontare cu același număr în sumă de 1634,79 lei nu sunt semnate de Iurașco A.

Cât privește actele de decontare a pieselor de schimb nr. K-00000092 din 03.11.2004 în sumă de 89258,17 lei, nr.K-00000081 din 04.11.2004 în sumă de 3830,19 lei, nr. K-00000041 din 31.08.2004 în sumă de 6 069,16 lei, nr. K-00000082 din 01.11.2004 în sumă de 13796, 15 lei, actele de decontare a produselor alimentare nr. K-00000021 din 20.08.2004 în sumă de 28 067, 89 lei, nr. K-00000079 din 03.11.2004 în sumă de 11966,18 lei și actul de decontare nr. K-00000069 din 29.10.2004 a materialelor în sumă de 16 169 lei, nu au fost prezentate de către organul de urmărire penală pentru efectuarea expertizei grafologice, sau pentru constatarea circumstanțelor ce pot avea importanță probatorie pentru cauza penală sunt necesare cunoștințe special în domeniu.

Mai mult, actele de decontare nr.K00000041 din 31.08.2004, K00000069 din 29.10.2004,K00000079 din 03.11.2004, K00000081 din 04.11.2004, K00000082 din 01.11.2004 și K00000082 din 01.11.2004 care sunt puse la baza învinuirii, nu numai că nu au fost prezentate la expertiză, dar nici nu sunt anexate la

materialele cauzei penale.

Analizând conținutul actelor de decontare, instanța a reținut că acestea au fost perfectate în legătură cu K00000022 din 20.08.2004 atribuirea la rebut a produselor cu termenul expirat, K00000092 din 03.10.2004 atribuirea la rebut a produselor cu termenul expirat, K00000021 din 20.08.2004 atribuirea la rebut a produselor cu termenul expirat și K00000067 din 20.08.2004 atribuirea la rebut în legătură cu expirarea licenței.

Astfel, potrivit prescripției Departamentului Standardizare și Metrologie nr.04628 din 03.08.2004 s-a interzis comercializarea băuturilor alcoolice în sumă de 15758 lei aflate la depozitul SC "Transneogrup" SRL în legătură cu expirarea licenței, iar prin raportul de expertiză al Camerei de Comerț și Industrie nr.0115930 s-a constatat că produsele alimentare sunt irealizabile în legătură cu faptul că a expirat termenul de valabilitate.

De unde rezultă că învinuirea privind însușirea bunurilor în valoare totală de 205 950, 73 lei nu este clară, precisă și previzibilă.

Totodată, referitor la învinuirea adusă ce ține de însușirea bunurilor în valoare totală de 31028,73 lei, instanța a indicat faptul că Iurașco A. și Teleche (Iurașco) T. se învinuiesc că deținând funcția de contabil șef și, respectiv de contabil, la întreprinderile "Transneogrup" SRL și "Neonila", urmând scopul de profit și însușire a mijloacelor bănești, au îndeplinit cecuri bancare fără permisiunea directorului întreprinderilor Gherasim A., falsificând semnătura ultimului, au ridicat de pe conturile bancare mijloace bănești în sumă de 591500 lei, iar în continuare cu același scop, sub pretextul rambursării împrumuturilor anterioare persoanelor fizice, prin falsificarea dispozițiilor de plată a decontat mijloace bănești în sumă de 4831028,73 lei, bani pe care i-a însușit în scopuri personale.

La fel, rechizitoriul, pe acest capăt de acuzare, nu cuprinde metoda, mărimea și mijloacele însușirii banilor de la fiecare întreprindere, în mod separat, în raport cu capătul de acuzare privind săvârșirea infracțiunii prevăzut de art. 361 alin. (2), lit. d) Cod penal, potrivit căreia procurorul a indicat unele documente pe care le consideră falsificate.

Însușirea a 4 831 028,73 lei de la întreprinderile SC „Transneogrup” SRL și SC „Neonilia” SRL, prin rambursarea împrumuturilor administratorului Gherasim A. și lui Bejenari D., decontări de avans și salarii sunt, de asemenea declarative, fără suport probatoriu, deoarece nu sunt indicate circumstanțele concrete, denumirea întreprinderii căreia i s-a cauzat prejudiciu și mărimea acestuia, data, metoda și numărul documentelor care se pretinde a fi fost

falsificate.

Fiind neclară învinuirea potrivit căreia s-a ridicat de pe conturile bancare a întreprinderilor nominalizate bani în sumă de 591 500 lei, precum și însușirea banilor în mărime de 4 831 028, 73 lei, sau în rechizitoriu pe acest capăt de acuzare nu este nimic indicat.

Din declarațiile lui Iurașco A. rezultă că toate cecurile bancare au fost semnate personal de Gherasim A., în caz contrar instituția bancară, având fișa cu specimene a semnăturii lui A. Gherasim nu putea să accepte spre plată cecuri cu semnături falsificate. Astfel, numai din cauza semnării de către A. Gherasim a cecurilor bancare AA nr. 03323739 și 03323740 cu altă cerneală, decât cea cerută de bancă, acestea nu au fost acceptate spre plată fiind anulate, respectiv, de pe aceste cecuri bancare banii nu au fost scoși din bancă.

Examinarea rapoartelor de expertiză grafologică denotă că expertului i-au fost prezentate și documente financiare, care nu au tangență cu activitatea inculpatelor, totodată, partea acuzării nu face analiza juridică a fiecărui document supus cercetării.

Cu privire la învinuirea ce vizează însușirea bunurilor în valoare totală de 42221,64 lei, instanța a conchis că potrivit rechizitoriului Iurașco Angela se învinuiește că profitând de funcția pe care o deținea - contabil șef, de accesul la operațiile financiare și ștampilele întreprinderilor SC „Neonila” SRL, SC „Transneogrup” SRL și SC „IQ Impex” SRL, profitând de abuzul de încredere a directorului întreprinderilor nominalizate, neavând permisiunea lui, contrar atribuțiilor de serviciu și a prevederilor Ordinului nr. 1 din 05.11.2004 a angajat formal la serviciu în calitate de reprezentanți comerciali, șoferi, constructori, femeie de serviciu și hamali pe cet. Covalenco Alexandra, Vîrlan Oleg, Iurașco Ilie, Iurașco Vitalie, Lebeda Galina, Nița Alexei, Calmîș Vasile și Iurașco Petru, a întocmit listele de plată în care a inclus în calitate de salariați 13 persoane, susmenționate a falsificat semnăturile acestora în rubrica „a primit”, iar mijlocele bănești în sumă de 42221, 64 lei le-a însușit în scopuri personale.

Rechizitoriul nu cuprinde locul, data angajării persoanelor menționate, documentele pretins falsificate, când și la care din întreprinderile menționate au fost angajate, listele de plată, de la care dată, pe care perioadă și la care întreprindere au fost incluse persoanele nominalizate, în care documente au fost falsificate semnăturile lor, în ce mod, ce sumă de bani a fost însușită și de la care întreprindere.

Indicarea în rechizitoriu că Iurașco A. a activat contrar ordinului nr. 1 din 05.11.2004, efectuând angajări formale este iluzorie, deoarece conform

materialelor dosarului, acest ordin se referă la SRL Transneogrup și nu are nimic comun cu celelalte două întreprinderi indicate în rechizitoriu, la care tot se pretinde că s-au făcut angajări de către inculpată.

Din materialele cauzei penale, rezultă că administratorul A. Gherasim cunoștea despre angajarea acestor persoane și personal a semnat listele de plată a salariilor în care erau incluse și persoanele nominalizate, fapt confirmat prin raportul de expertiză nr. 415/416 din 02.01.2007.

Cât privește episodul privind confecționarea, folosirea documentelor oficial false, care acordă drepturi, soldate cu daune în proporții mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice, instanța a reținut că învinuirea este abstractă, deoarece nu este indicat locul, timpul, metoda confecționării fiecărui document nominalizat, pretins a fi fost falsificat de inculpate precum și rezultatul infracțional, în fiecare caz separat.

Totodată, învinuirea nu cuprinde locul, timpul, metoda și rezultatul infracțional folosirii fiecărui document, pretins a fi fost falsificat de inculpate, precum și rezultatul infracțional, în fiecare caz separat; inclusiv, nu este descrisă argumentat care este baza probatorie ce confirmă legătura cauzală între acțiunile imputate și consecințele rezultate, în opina părții acuzării.

Astfel, în mod cert și indubitabil, se apreciază că actul de sesizare a instanței – rechizitoriul – nu satisface exigențele de echitate a procedurilor de judecată și nu asigură o corectă și legală informare a inculpatului cu privire la învinuirea formulată prin ordonanța de punere sub învinuire în baza articolului 191 alin. (5) și în baza art. 361 alin. (2) lit. b) și d) CP.

Reieșind din faptul, că SC „Neonila” SRL, SC „Transneogrup” SRL și SC „IQ Impex” SRL au un fondator unic, acestea sunt întreprinderi separate, cu statut de persoană juridică autonomă, care duc o evidență contabilă și întocmesc bilanțul separat, achită impozitele separat și dețin proprietăți distinct separate, astfel în rechizitoriu urma să fie stabilite împrejurările, modul și mărimea prejudiciului cauzat fiecărei părți civile, constituite în procesul penal, lucru care nu s-a făcut și, respectiv, fiind încălcată legea.

Prin urmare, potrivit legii, s-a conchis de a fi încetat procesul penal privind tragerea la răspundere penală, în temeiul că există circumstanță care exclude răspunderea respectivă – încălcarea prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței.

În urma soluției pronunțate, examinând chestiunea cu privire la acțiunea civilă înaintată în procesul penal, instanța a ținut cont de prevederile art. 225 alin. (4) CPP, considerând necesar a lasă acțiunea civilă înaintată în procesul

penal de avocatul Ulanov D., în numele părților civile S.R.L. „Transneogrup”, S.R.L. „I.Q. – IMPEX” și S.R.L. „Neonilia”, fără soluționare, fapt ce nu împiedică persoana care a inițiat acțiunea civilă de a o intenta în ordinea procedurii civile.

14. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recurs ordinar procurorul și avocatul părților vătămate SRL „Transneogrup”, „IQ-Impex”, „Neonilia”, care au solicitat:

- procurorul, casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în un alt complet de judecată.

În argumentarea recursului a indicat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Astfel, soluția instanței de apel contravine art. 419 Cod de procedură penală, potrivit căruia, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzei de către prima instanță. Potrivit Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție „Cu privire la practica judiciară despre judecarea cauzelor penale în ordine de apel, se recomandă că în cazul de admitere a apelului și rejudecării cauzei, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă analiza probelor pe care s-a bazat instanța de fond, care cerințe ale legii au fost încălcate de către această instanță, după care motive adoptării soluției date. Însă instanța de apel nu a îndeplinit aceste prevederi ale legii, iar nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, din care motiv decizia contestată urmează a fi casată și dispusă rejudecarea cauzei.

Totodată, instanța de apel a constatat nefondat nulitatea rechizitoriilor în speță, deoarece acestea corespund cerințelor art. 296 Cod de procedură penală, iar careva temeuri de a-l considera nul, nu sunt. Este clară formularea învinuirii, caracterul vinei, motivele și semnele calificative pentru încadrarea juridică a faptei.

Prin rechizitoriile în cauză nu se încalcă dreptul la apărare, deoarece inculpatele au fost informate clar și precis cu privire la învinuirea înaintată, nefiind lipsite de posibilitatea pregătirii și exercitării apărării, nefiind afectate principiile procesului penal.

Ce ține de aspectul de procedură, la etapa urmăririi penale și cea de sesizare a instanței, a indicat că nu sunt erori.

Astfel, instanța de apel a luat în considerare poziția apărării, fără a ține cont de probele administrate în cadrul procesului penal, care demonstrează vinovăția inculpatelor și anume: - declarațiile reprezentantului părților vătămate

Gherasim A., a martorilor Lungu S., Calmîș V., Nița A., Lungu O., Vîrlan O., Prozorovscaia O., Bejenari D., contractele individuale de muncă între SRL "Transneogrup" și Iurașco A., între SRL "Neonilia" și Iurașco A., ordinul de inventariere din 17.08.2005, dispoziția de plată de încasare, actul de decontare din 20.08.2004, precum și celelalte probe.

- avocatul Tașco V. în numele părților vătămate SRL "Transneogrup", SRL "IQ Impex", SRL "Neonilia", care invocând temeiul de drept prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) CPP, solicită casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de condamnare a inculpatelor, cu încasarea solidară a prejudiciilor materiale cauzate.

Recurentul a menționat că instanța de apel incorect a stabilit starea de fapt a lucrurilor, calificând incorect acțiunile persoanelor vinovate, fiindu-le stabilită o pedeapsă neechitabilă.

Totodată, instanța greșit a lăsat acțiunea civilă înaintată în procesul penal, fără soluționare, deoarece careva acte suplimentare în soluționarea acțiunii civile nu există.

La fel, a indicat că din probele existente, examinate și admise de instanțe în cadrul procesului penal, ambele inculpate Iurașco A. și Teleche (Iurașco) T. au sustras prin delapidare de la SRL "Transneogrup" suma de 2790619,68 lei. Respectiv instanța de apel constatând în cadrul cercetării și examinării judecătorești că inculpatele în comun au sustras prin delapidare de la SRL "Transneogrup" suma nominalizată, greșit a încasat de la acestea în beneficiul părții vătămate o sumă mai mica și anume 450 013, 71 lei. În latura civilă, referitor la acțiunea civilă înaintată de SRL "Transneogrup", SRL "IQ-Impex" și SRL "Neonilia", instanța de apel a adoptat o hotărâre care contravine probelor existente și chiar motivării deciziei.

15. Asupra recursului declarat de avocatul Tașco V. în numele părților vătămate SRL „Transneogrup”, SRL „IQ-Impex” și SRL „Neonilia” a depus referință avocatul Nogai Gh. în numele inculpatei Iurașco A., care a indicat că recurentul a făcut referire în recurs la temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.6) CPP, însă nu s-a expus asupra faptelor ori încălcărilor concrete pe care își întemeiază recursul.

Recurentul invocă că, instanța incorect a stabilit starea de fapt a lucrurilor, calificând incorect acțiunile persoanelor vinovate și numindu-le o pedeapsă echitabilă, însă în decizia contestată instanța nu a stabilit nici o pedeapsă, fiind încetat procesul penal, precum și în latura civilă a menționat că s-a încasat greșit de la inculpate suma de 450 013,71 lei, ori prin decizie a fost lăsată acțiunea

civilă fără soluționare, fapt ce nu împiedică persoana de a o intenta în ordinea procedurii civile.

Menționând cele nominalizate, apărătorul a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

15.1. Referință a fost depusă și de avocatul Beriozchin A. în numele lui Teleche (Iurașco) T., care, a solicitat respingerea recursurilor declarate de procuror și avocatul Tașco V. în numele părților vătămate, cu menținerea deciziei instanței de apel.

16. Judecând recursurile ordinare declarate și verificând argumentele invocate în raport cu circumstanțele cauzei Colegiul lărgit consideră că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind în drept să reaprecieze probele din dosar.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Raportând prevederile legale sus menționate la speța supusă judecării Colegiul lărgit conchide că, instanța de apel la examinarea prezentei cauze penale nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, situație ce

impune Colegiul de a dispune rejudecarea cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, deoarece erorile judiciare admise de către instanțele de fond nu pot fi corectate de instanța de recurs.

Procurorul și avocatul în numele părților vătămate critică decizia contestată, invocând temeiul de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Din analiza textuală a recursurilor declarate, Colegiul reține, că decizia instanței de apel se contestă prin prisma temeiurilor de recurs invocate și menționate supra, invocându-se faptul, că soluția instanței de apel contravine prevederilor art. 419 Cod de procedură penală, conform căruia, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță, în mod corespunzător.

Colegiul penal lărgit constată, că instanța de apel la examinarea apelurilor declarate nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală și greșit a stabilit că învinuirea adusă lui Iurașco Angela și Teleche (Iurașco) Tatiana prin rechizitoriu nu este clară, concretă și previzibilă, din care considerente eronat a ajuns la concluzia că în cursul procesului penal în privința inculpatelor Iurașco A., Teleche (Iurașco) T. s-au încălcat prevederile legale referitor la sesizarea instanței, care se exprimă prin faptul că la trimiterea cauzei în judecată, și respectiv la sesizarea instanței, inculpatele nu au fost informate legal cu privire la faptele imputate, iar în consecință a conchis încetarea procesului penal în corespundere cu art. 332 alin.(1) și art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, pentru că există circumstanță care exclude tragerea lui Iurașco A. și Teleche (Iurașco) T. la răspunderea penală în baza art. 191 alin.(5), 361 alin.(2) lit.b) Cod penal, și respectiv art. 191 alin.(5), 361 alin.(2) lit.b),d) Cod penal.

Astfel, instanța de apel neîntemeiat a ajuns la concluzia că inculpatele Iurașco A., Teleche (Iurașco) T. nu au fost informate legal cu privire la faptele incriminate, prevăzute de art. 191 alin.(5), 361 alin.(2) lit.d) Cod penal și respectiv, art. 191 alin.(5), 361 alin.(2) lit.b),d) Cod penal, precum și fiecare faptă imputată acestora este incomplet descrisă, tendențios și în mod unilateral interpretându-le, deoarece atât din textul rechizitoriului, rezultă că acesta corespunde întru totul prevederilor art. 296 Cod de procedură penală și anume:

formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterul vinovăției, motivele și semnele calificative pentru încadrarea juridică a faptei, mențiunea despre trimiterea dosarului în instanța judecătorească competentă.

Din materialele cauzei penale rezultă că, lui Iurașco A. la 20.01.2009, iar lui Teleche (Iurașco T.) la 14.07.2010 le-a fost înmănată copia rechizitoriului, fapt consemnat în recipisele anexate la dosar, unde acestea nu au invocat faptul că învinuirea formulată nu le este clară, or că aceasta nu ar fi concretă și precisă (f.d.310, vol.IV, f.d.205, vol.V).

Totodată, potrivit alin.(6) al art. 296 CPP, învinuitul poate prezenta în scris referință la rechizitoriu, care se anexează la dosar, în cazul dezacordului în privința temeiniciei învinurii aduse și ilegalității probelor administrate. Însă, în speță, aceasta lipsește, de unde rezultă că inculpatele nu au formulat o astfel de referință.

În acest sens, instanța reține că instanța de apel greșit a conchis că la întocmirea rechizitoriilor în privința inculpatelor nu au fost respectate prevederile art. 296 alin.(2) Cod de procedură penală, or la înaintarea învinuirii din 18.12.2008 lui Iurașco Angela și la 13.07.2010 lui Teleche (Iurașco) Tatiana nu le-a fost încălcat dreptul la apărare, deoarece din materialele cauzei nu rezultă că acestea nu au înțeles conținutul învinuirii formulate, caracterul vinei, motivele și semnele calificative a încadrării juridice a faptelor imputate, or în conținutul acestor acte este indicată clar formularea învinuirii aduse lor.

Prin rechizitoriile formulate, inculpatele au fost informate clar și precis cu privire la învinuirea adusă acestora, ele nu au fost lipsite de posibilitatea pregătirii și exercitării apărării, nefiind afectate principiile procesului penal.

Mai mult ca atât, lui Iurașco A. și Teleche (Iurașco) T. în prezența avocaților i-au fost aduse la cunoștință atât ordonanța de punere sub învinuire, cât și rechizitoriul, i-au fost explicate drepturile și obligațiile, însă careva demersuri referitor la neclaritatea învinuirii nu au fost formulate, precum și nu a fost înaintată nici o cerere privind concretizarea învinuirii, or potrivit procesului verbal al ședinței de judecată în cadrul instanței de fond la întrebarea președintelui ședinței atât Iurașco A., cât și Teleche (Iurașco) T. au declarat „*copia rechizitoriului au primit, conținutul învinuirii le este clară, vina nu o recunosc*”.

La fel, în textul susținerilor verbale ale inculpatelor și avocatului lui Iurașco A., Bălănel P., la etapa examinării cauzei în instanța de fond, acest argument de asemenea nu a fost invocat (f.d.117-150, vol. VI).

Prin urmare, la etapa urmăririi penale, inclusiv și cea de sesizare a instanței nu sunt constatate careva erori de drept.

La fel, instanța de recurs reține că, la examinarea apelurilor, instanța și-a întemeiat soluția de admitere a apelurilor declarate de avocați în numele inculpatelor, bazându-se în exclusivitate pe constatările făcute de partea apărării, fără a lua în considerație, trecând cu vederea multitudinea de probe prezentate de partea acuzării în ședințele de judecată, probe care în opinia procurorului, demonstrează cu certitudine vinovăția lui Iurașco A., Teleche (Iurașco) T. în comiterea infracțiunilor încriminate, acestea fiind menționate și în recursurile declarate în speță, de procuror și avocatul Tașco V. în numele părților vătămate.

În acest sens, se constată, că dacă instanța de apel admite apelul cu rejudecarea cauzei, decizia trebuie să cuprindă analiza probelor pe care s-a bazat instanța pronunțând hotărârea sa, să indice din ce motive ele urmează a fi reapreciate ori respinse ca probe.

Generalizând cele menționate mai sus, instanța de recurs constată că, în speță, instanța de apel și-a motivat insuficient decizia pronunțată și aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar argumentele recurențelor referitor la faptul că instanța de apel nu a dat o apreciere tuturor probelor administrate în cauză, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, și-au găsit confirmare.

Așadar, Colegiul constată, că la examinarea cauzei, instanța de apel nu a respectat cerințele de judecare a apelului prevăzute în art.414 Cod de procedură penală, precum și nu a ținut cont de dispozițiile art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, prin urmare temeiul invocat de recurenți, prevăzut de art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, și anume hotărârea adoptată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, persistă în cauză.

La o nouă rejudecare a cauzei, instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, inclusiv și prin prisma prevederilor art. 296 alin.(2) Cod de procedură penală, fiecare episod separat incriminat, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art.93, 95, 101 Cod de procedură penală, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apeluri și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală, argumentându-și clar concluziile în decizia adoptată.

17. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Sâli și avocatul Tașco Vasile în numele părților vătămate SRL „Transneogrup”, SRL „IQ Impex”, SRL „Neonilia”, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2017, în cauza penală în privința lui *Iurașco Angela și Teleche (Iurașco) Tatiana* și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, pronunțată integral la 29 martie 2018.

Președinte

Constantin Alerguș

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Maria Ghervas

Svetlana Filincova

Dumitru Visternicean